

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE Luptă și Doctrină Românească

Taxe poștală plătită în numerar,
conform apărării Dir. G. de P. T.
T. No. 310/336 - 2/960.

Director
ALEXANDRU CONSTANT

Prim Redactor
Mihail Polihroniade

TELEFOANE

Direcționala 355.31
Centrala 55.78
Str. Sărindar No. 14, et. I.

Comune urbane { 1 an Lei 700 | 1 an Lei 500
{ 3 luni 256 | 3 luni 230
Comune rurale { 1 an Lei 250 | 3 luni 135

O. E. G.
Cost abonament 1274
Cost depozit 1256

Camarazi din Tânără oaste Germană și Camarazi ai tineretului fascist Italian, prin noi vă mulțumesc familiile celor loviți de grozăvia cutremurului din noaptea de 9 Noemvrie, pentru bărbătescul efort pe care l-ați depus în munca de salvare a celor loviți de nenorocire.

Fie acesta semnul unei nezdruncinate frății!

Blestemată burghezie

de HORIA STAMATU

Născută năioală ca la săvârșirea marilor crime împotriva națiunii, pe cari le-a trezit în societatea istoria ultimilor trei ani românești complicatarea omului mijlociu, al unel burghesii definitiv corupte, a jucat un foarte important rol.

Acest burghez, creația a liberalismului românesc, reprezentat în viața politică prin cel care se fereste de extremă, iar în presă prin profesorul lui om vedeas, dacă era în luce parte cu seninătatea cele mai cumplită crimi, regretează-le uneori doar din teama de a nu se înțoarcă cununa împotriva lui, astăzi, dându-ne legătă la gazeta prin proverbe, cumă în ultimul examen de constănță în fața propriilor catastrofe, există să învinzeze lumea străzând în sufletele celor necăjiți, prin toate mijloacele, năioala și teama zilei de mâine.

Nu e rau, să atragem atenția din capul localului, acestor moralisti deveniți, ca noaptea Sfântului Andrei, din anul dela Christos 1938, este săfărul care le incununează opera.

Am și an de zile, urezul împărat a auzit să se însărcă necontent de opozitia acestor omari Români, cări prin banii lor, prin posibilitatea de a informa românește și prin posturile de comandă pe cari le ocupă, nu nu făcut de căi să pregătească înăbușirea neamului și stăramarea națională teritorială.

Diverse ligi, conduse de profitorii direcții ai statului sau de apostoli profesionisti, aveau misiune certă de a compromite cultura originală sau ideea ofensiva a românițătilor.

Partenerii și colaboratorii acestor ligi nefăște, cări în latura lor pozitivă se sprinjeau pe titulocianismul unei Geneve născute din franc-maçonerie engleză, au funcționat cu toate înțeleptelelor lor de mafie internațională a banului, în momentul când o mână de tineri hotărîti să răstoanească pe tronul de aur, i-au declarat dușmanul numărul unu al neamului.

In această reacție s-au dat mâna interesele cele mai vrăjăsoare, dar și se întâlnau totuși prin obiectul agitației lor: acapararea de bunuri materiale.

Această acaparare se facea în dauna unui neam necăjit, sărac, neimbrăcat, sub-alimentat, și mereu pălmuit de trufa celor ce batjocorind prin desfrâul risipei, instituțiile fundamentale, fiindu-să distrugă rasa, credința și idealul neamului.

Lăcomia acestora a trezit revolta în sufletele săracilor, i-a dus pe panta distrugătoare a comunismului. Atunci reacționează să ivătă prin plăoaia de gloanțe.

Burghezul născut bursier, crescent funcționar și așteptându-si moartea de pensionar, a trezit: ordinea, inainte de toate, ordinea.

Revolta tineretului care nu ceară pentru el pâine, ci pentru neamul românului, a tineretului care cere curătirea pământului românesc de acaparatori străini și distrugători ai raselor, a fost primată la fel: cu gloanțe.

Aceșia mislejburgheză răspuns: ordinea inainte de toate, ordinea, în numele cărei ordini vorbeau ei! Aceste minti tocice de rutina unei vieți fără nicio răspundere personală și fără posibilitatea de a întreza o perspectivă istorică, au înțeles prin ordine absolută, indelunga tiranică și pară-structurii statului.

Si statul nu era altceva decât proprietatea unei bande înălțate de polițieni, în sprijinul liberilor, în timp ce burghezia "ordinea" lucra în soldă lor.

Prin instaurarea revoluției, statul tinde către căștigarea unei independențe care să-l facă în adăvărat folositor națiunii.

Înăuntru care nu convine celor cări de atâtă vreme exploatează statul prin mijloacele acestui stat.

De aici luptă dură pe care încearcă să se desfășoare în aceste clipe grele, create numai și numai de lăcomia lor.

Sâmbătă noaptea, o nouă nenorocire s-a abăutat asupra țării. Sute și mii de familiile au rămas fără adăposturi în pragul cronică.

Starea de ingrijorare va fi exploataată de aceșii conspiratori pentru a-i aduce din nou la revoluție.

Dar să ferescă Dumnezeu de revolta celor năpăstuiți! Unde s-ar duce acestă decât la cei cări au prea multă? Unde ar fi atunci înțeleptul căreia se spunea "graba strică treaba"? Sunt siguri că atunci, în loc să le spună căteva din blândă înțelepere populară, baricadându-se cu telefonul în mână ar începe să rănească, holbând ochii în față morții: politici, tragedii în ei!

Ei bine această poală nu va mai trage în cei năpăstuiți. Această poală nu mai trăieste decât pentru a prinde urmele boșilor și ucișărilor, pentru a face posibila împlinirea dreptății.

Tineretul acestor neam, după ce a luptat cu lumea întreagă, coalizată împotriva lui, este prea curat ca să verse sângele celui ce nu vrea să moară de foame, pentru a menaja depozitele liberalismului plutocratic.

Dacă prin complicitatea de eri, a politicianilor anti-extremiști, cu burghezii "ordinea" și înțeleptul proverbelor, a fost posibil ca în timp ce băile iudeenă și liberale acumulau aur peste aur, milii și milii de Români să se piardă în ea mal negășă mizerie, astăzi după biruința unui tineret care nu s-a dat înapoi delă nicio Jertfă, acest lucru nu mai e posibil ca în mintea nebunilor.

Nebunul pot crede că prin capituluri înghețate va putea fi înțeleasă o națiune.

Așa cum națiunea săsă s-a născut prin revoluție dreptățile politice de a se conduce, își va lăsa dreptul economic de a ducă un trai omenește.

Si deacă se grăbiște să treacă celor ce se proptean cu ultima speranță de a curmeziști unui destin care și-a spus cuvântul;

Monștroul săte de unde îl vine tot răul, șiie cine l-a lăsat pielea de pe el. Stau mărturie pentru astăzi mormintele lor.

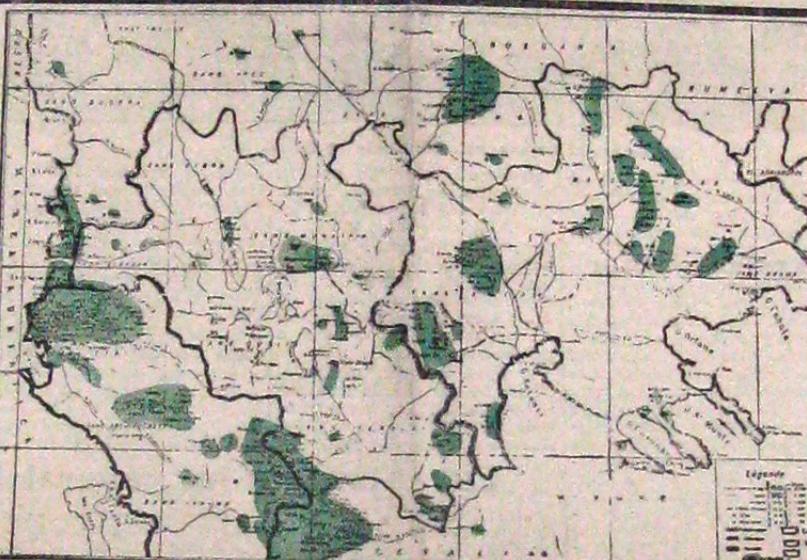
Burghezii plutocratici nu a dat niciodată eroi. A dat în schimb față. Capitalul blocat nu va putea devine niciodată energie luptătoare și creatoare. Ruinele Angliei de azi a spus tuturor.

Nu va mai ramâne un sfant în mănuile celor ce n-au muncit pentru ei. Nu va mai avea posibilitatea de a trăi cu sluguri om lipsit de răspundere și înțelegere istorică.

Marea și mare burghezie, coalizată prin puterea capitalului și opinia dirijată, sunt blocate azi de insuși capitalul lor devinând inoperant în fața muncii.

Dacă omul de eri al statului era funcționarul, tipul de azi e muncitorul.

(Continuare în pag. II-a)

Fiți samariteni!

Să întâlnim urgia Cerului cu păcătoșia oamenilor pentru a creia țărăi un prezent greu. O parte din frații noștri și au părăsit căminurile de ieri; alii au rămas astăzi fără adăposturi, în preajma iernii; mulți și au pierdut agonie.

Seală; alii și au pierdut rudele, parinții, frații.

Tot ce se să întâmplă în ultima vreme la noi pare o încercare a Providenței și un indemn.

Dumnezeu vorbește uneori oamenilor. Semnele lui nu le înțeleg însă toți și totdeauna.

Ceeace se petrecă la noi constituie un indemn patetic, ceresc la altруism, la bunătatea creștină, samariteană. E un indemn care vine după o epocă de sălbăticie egoism și provocător materialism este un indemn către o lume închisă în durerea din afara, străină gestul creștin, samaritean.

Suntem totuși o țară bogată, dispunem de rezerve, dispunem de posibilități. Avem între noi compatrioți și frați creștini, pe cari i-au invrednicit vremuri bune și regimuri generoase să agonească peste nevoie vremelnicie vieții a unui om. Dacă se simt frații cu cei de aceeași credință și neam, au acum prilejul să o dovedească. Avem ocazia unică să ne răscumpărăm păcate și să ne linistim conștiințele.

Fiți samariteni! Dumnezeu ne vorbește! Dumnezeu ne dorește creștini activi și ne oferă prilejul răscumpărării samaritene.

ALEXANDRU CONSTANT

CĂTRE ARMANI

de GEO NACU

Ați mărșăluat acum aproape două milenii în formații de legiuni romane ducând civilizația în locuri cări până atunci nu o cunoșusea. Ne îndoiesc și toți croitori și istorici o confirmă sunteți singuri bastinași ce dăinuire în munții cări nu cunosc alt ecou decât acela al fluerului vostru, iar după greci cei mai vechi locuitori din dreptele Dunării.

Ați făcut să inflorească prin creștere voastră comerțul pe care l-ați dus departe, împănzind cu el întreaga Europă Centrală, stăpânindu-l până la Constanta, până la Viena, până la Belgrad.

Ați ridicat cu armele voastre imperii, ați înțeles să străbate armă voastră peste aproape toate popoarele din Balcani și totuși sunteți fără patrie și de parte de Patrie Mumă.

Ați ampliat istoria Grecei și Albaniei, a Serbiei și a Bulgariei cu nume ilustre fără de cări aștepte popoare nu și ar fi continuat istoria lor proprie.

Ați dat infine tot tributul vostru tuturor celor cări vă înconjoară, pentru căci și dreptățile voastre sunt să asasineze ca popor. Vă apără cum numai strămoșii voștri ai căror istorie ați contribuit, cu conducerători cări le-ați dat, cu viață economică ce le-ați creat și cu înșesi sănghete voastre.

Mai târziu când legalitatea cu Patria Mumă s-a stabilit, năști trimis florarea tinerimii voastre, modest dar simbolic gest și așa

CAMARAZI

Sufletele se cunosc și se înrudează în nenorocire. După cum amintirile se înșigă adăucă în mină atunci când pornește de la suflare.

In grabă și nimic pe care germanii și italienii le punea era mai mult decât generozitatea pe care omul este dispus să dea cununa sa de război. Era dragoste de frate și camaraderie care să găsise căpușă de lucru în bunătate și durată.

Nenorocirea care ne-a cutremurat țara și neamul nu a reușit singuri Dolul nu a fost numai al nostru, al celor ce ne-am văzut despărțiti prin moarte de aliații frați nevinovați aleși de destin să ne răscumpere păcatele.

Alături am avut frați de suflet cări au sărit să dea mai mult decât o mână de ajutor.

Pentru primii ieșiri în stradală să ajute celor în nenorocire începând cu fost ostiașii germani și reprezentanții tineretului italian.

Caldărâmul sibianum al sfântelor bucurășteană a fost înfrântat totuși noaptea și totuși ziua de autocamioanele armatei germane care căzuau rani și răsuiaște omenești, moții și pietre.

Alături de căpăgăile verzi, camăruii germani și italieni au întrebat casele periferiilor pentru a segoa din impas pe care au ieșit de la sinistra.

La mormântul ingrozitor de la Carlton au dat totuși ziua cu hărțile pentru a scăde de sub durămături pe care încă erau închise de vii, cări cercau ajutorul disperat prin firul de telefon rămas ca prion minusc neațis.

Frumoase uniforme și-au pierdut curând fața de sărbătoare.

Virgil Popescu

Cetatea noastră eternă

Orăul primelor lupte ale Căpitanului, orăul primelor răzătări care aveau să fie mărturie hotărâtoare pentru întreg destinul neamului nostru, a marturisit eri biruința de astăzi și mărturia biruință legionară de măsine.

Jara a fost eri întreagă la lăsat. Cu toate învingătoarele ei, cu totul subciumul de astăzi, cu toate nădejdile cu morminte cu tot.

A fost acolo de unde s-a ridicat sabia Căpitanului, de unde a purces sfânta Lui luptă, de unde a biruit de fapt din primul moment al răzătririi Lui.

L-au căutat acolo pe Căpitan Legionar Lui și L-au găsit. Nu L-au găsit în chip simbolic. L-au găsit acolo în susținutul lor, L-au găsit acolo de unde permanent prezint, îi indeosebnă, îi întărește, îi ridică mereu pe culmile biruinței care în cursul luptăi noastre nu de eri, luptă oastă continuă, luptă veacurilor românești sfântă de atâta jertfă, peste care acest nobiliciu răsorât al pământului a trait-o cu credință însășițătoare, se apropie, se desăvârșește tot mai mult.

Alți cronicari, alte ceasaoane vor veni măine să însemne nedescință glorie a spiritului românesc, și legendele și canticel, vor fi scumpe podobă ale marilor jertfie și ale marilor credință cari au înсăunțat destinul maro-nepieritor al României eterno.

Camășile verzi, au mărturisit eri odată cu tara toată, dela Rega până în fapt, L-au găsit în susținutul lor, L-au găsit acolo de unde a plecat și de unde purtau să plece spre cele patru vânturi, coloniai învingătoare, stangile sfintă ale orizonturilor pe care sufletul nostru, morți noștri și istoria noastră ni le cer.

Camășile verzi, au mărturisit eri odată cu tara toată, dela Rega până la cel mai unul dintre noi, până la cel mai înalt dintr-un război, războiul împărtășit al pământului a jertfie căruia am îngrenuchit, în genunchi și ne rugăm.

Gabriel Bălănescu

Biserica Popa Tată după cutremur.

